

LIVANU eksperimentālā bloķimiskā rūpnīca, 2. cehs. Stendā vimpelis, kas liecina — te strādā labākā maiņa, kolektīva sociālistiskās sacensības uzvarētāja 1985. gadā. Maiņu vada rūpnīcas veterāne Valentīna Sadovņikova.

Ielūkosimies ikdienā. Tikai no malas šķiet, ka viss rit gludi un līdzīgi, sak, visiem tik balti un spodrī virsvalki, darbs vai tirā atpūta. Ceha priekšniece Irēna Sedvalda uzsver, ka otrajā cehā strādāt nav vienkārši. Vismaz, salīdzinot ar pirmo cehu, viņas vadītajam kolektīvam jāpārvar daudz grūtību.

Kaut vai fakts, ka jāstrādā ar 30 kubikmetriem fermentatoriem, bet kolēģi tajā pat laikā strādā ar 50 kubikmetriem. Tas nozīmē, ka uz vienu strādnieku tiek saražots mazāk produkcijas nekā pirmajā cehā. (Arī algas te nedaudz mazākas). Atjaunojami prasīties prasās arī cauruļvadi, letvaices aparāts, kas jau labu laiku nokalpojuši un augstāko efektivitāti sasnēgt ir grūti.

Un tomēr — astoņi cilvēki (tā ir visa Valentīnas Sadovņikovas maiņa) pagājušajā gadā kļuvuši par sociālistiskās sacensības uzvarētājiem. Augstā līmenī bijusi tehnoloģiskā disciplīna, arī sabiedriskā aktivitāte.

Kādī viņi ir — tik dažādi un atšķirīgi, bet kopā — gada labākais un ražīgākais kolektīvs?

Vispirms, protams, pati Valentīna Sadovņikova. 1. aprīlī būs piecpadsmit gadi kopš I. Mičurina pārtikas rūpniecības tehnikuma absolvente ieradās Līvānos. Arī dzīvesbiedrs strādā tepat rūpnīcā, ģimenē aug bērni. Dzīve palet cilvēku un darba vidū. Aizvadītajos gados izdarīts daudz. Ne velti viņas fotogrāfija ir bijusi ceha Goda plāksnē, arī rajona Goda plāksnē, par aktivitāti sabiedriskajā darbā saņemts pilsētas izpilddomītejas Goda raksts. 1984. gadā Valentīnas Sadovņikovas vārds ierakstīts Līvānu eksperimentālās bloķimiskās rūpnīcas Goda grāmatā. Bet pagājušajā gadā saņemts «Mikrobioloģiskās rūpniecības teicamnieka» nosaukums.

Kopš 1974. gada rūpnīcā strādā Elizabete Lipovka. No laborantes viņa šajā laikā ir izaugusi līdz maiņas mikrobiologam. Elizabete atkārtoti bijusi labākā savā profesijā, desmitās piegādes triecienniece, kvalitātes teicamniece, saņemti ceha vadības Goda raksti.

Kopā ar Elizabeti jau piekto gadu strādā viņas vīrs Nikolajs Lipovka. Strādā godam. Par to liecina arī ceha priekšniece Irēna

Arī Zinaida Novikova vajadzības gadījumā var aizvietot savus biedrus, jo līdzīgi Agatei apguvusi trīs blakus profesijas. Viņai piešķirts 11. piegādes trieciennieka nosaukums. Zinaida ir sociālistiskās sacensības uzvarētāja.

Labī kolektīvā iejūtas un strādā arī jaunākie biedri. Silvija Leumane, piemēram, V. Sadovņikovas maiņa strādā kopš 1982. gada, bet jau aizpagājušajā gadā

..... **Sacensības uzvarētāji**

Labākā maiņa

Sedvalda, jo Nikolajs trīs reizes bijis atzīts par gada labāko drošības tehnikas sabiedrisko inspektoru otrajā cehā. Arī viņam pamazām krājas Goda raksti.

Komunistiskā darba triecienniece Agate Onckule, piemēram, trīsreiz saņēmusi kvalitātes teicamnieces nosaukumu, pagājušajā gadā apbalvota ar medaļu «Darba veterāns». Visbeidzot — apguvusi trīs blakus profesijas,

bija labākā savā profesijā, bet pagājušajā gadā saņēma rūpnīcas vadības Goda rakstu.

V. Sadovņikova saka: — Mēs esam draudzīgs kolektīvs, labi pazīstam cits citu. Droši vien arī tāpēc jau gadiem ilgi nav neviena darba disciplīnas pārkāpuma. Tomēr atzīt, ka mūsu maiņā viss ir vislabākajā kārtībā, pārāgrī. Pašiem ar sevi jāstrādā, pie tam — nopietni. Jā-

paaugstina vispārīgltības līmenis. Jo problēmu ikdienā netrūkst, tāpēc vajadzīgas arī uzlabošanas.

I. Sedvalda:

— Lai arī maiņai par pagājušā gada rezultātiem tiešs uzvarētāju gods, darba un sevis pilnveidošanā viņiem vēl daudz kas darāms. Vajadzīga pašatdeve un bezgala godīga attieksme ne tikai pret darbu, bet arī pret dzīvi vispār. Atnākt, nostrādāt vajadzīgās stundas un aiziet mājās ir visai vienkārši. Bet gribas, lai tas būtu no sirds.

Sociālistiskās sacensības uzvarētāja nosaukums ir reizē gan prieks, gan brīdinājums, ka ne kamajā darba cēlienā jāstrādā vēl labāk, vēl centīgāk, vēl godīgāk.

ATTELA:

Zinaida Novikova, Elizabete Lipovka, Nikolajs Lipovka, Agate Onckule, Lilija Aizpure, Valentīna Putāne un Silvija Leumane.

L. STRODES teksts,

J. SILICKA foto

